

nr. (...) la fila 22 de care înțelege să se prevaleze în prezenta cauză, instanța dispune a se face copii după notele scrise din dosarul menționat și a fi atașate la prezentul dosar.

Instanța acordă cuvântul cu privire la sesizare și cu mențiunea dacă părțile sunt de acord cu reformularea ce se impune asupra cererii de sesizare și modalitatea prin care se adresează ICCJ.

Av. (...) arată că este de acord cu reformularea sesizării ICCJ.

Instanța acordă cuvântul pe sesizare.

Av. (...) solicită lăsarea cauzei pentru a doua strigare, motivat de faptul că nu a studiat concluziile din celălalt dosar.

Curtea dispune lăsarea cauzei la a doua strigare, pentru ca av. (...) să ia cunoștință de concluziile formulate și depuse în dosarul (...).

Reluată cauza la a doua strigare a cauzei, la apelul nominal se prezintă aceleași părți.

Instanța acordă cuvântul pe sesizarea formulată.

Av. (...), având cuvântul, solicită admiterea sesizării formulate, a se constata că sunt îndeplinite condițiile cerute de art.519 CPC. Ca cerință a noutății, această cerință privește inexistența unor altor hotărâri în care să fi statuat Înalta Curte de Casație și Justiție, deci nu există o asemenea hotărâre. În momentul în care s-a reglementat și statuat de ICCJ nu s-a făcut referire la niște decizii de caz. Consideră că prezentarea unor soluții contradictorii nu poate legitima continuarea unei astfel de practici. Având în vedere faptul că destinatarul aceleiași legi primește soluții diferite, având orientări diferite în interpretarea și aplicarea unui text de lege, consideră că sesizarea formulată este admisibilă.

Consilier juridic (...) având cuvântul, arată că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea acestei chestiuni de drept. Apreciază că acea condiție de noutate care este prevăzută în mod expres la art.519 CPC pentru care să se facă o astfel de sesizare, nu este îndeplinită. Această chestiune a fost soluționată de către instanțele investite cu fondul și apelul unor astfel de dosare, respectiv tribunale și curți de apel, în sensul arătat prin întâmpinare, soluția părții adverse, este una izolată. Mai arată că a depus la dosar hotărâri rămase definitive și nu trebuie chestiunea soluționată de complete ale ICCJ. Această cauză nu poate ajunge pe rolul ICCJ pentru că în speță, competența aparține tribunalului, ca instanță de fond, și curților de apel ca instanțe de apel.

Având în vedere practica depusă la dosar, cele arătate prin notele scrise, solicită respingerea sesizării.

Av. (...) arată că atunci când a formulat sesizarea a depus jurisprudență și de admitere și de respingere, astfel că practica nu este constantă și nici preponderent în defavoarea apelantului.

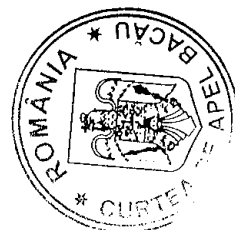
Instanța învederează că, în cazul în care se va opri asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru acuratețe, trebuie reformulată întrebarea, în sensul următor: „Art. 60 din Legea 223/2015 trebuie interpretat și aplicat în sensul că sintagma „pensia netă”, din cuprinsul acestuia se referă la quantumul net al pensiei de serviciu rezultat exclusiv din aplicarea art. 29 alin. 1 lit. a) și b), art.25, art. 30, art. 108 din aceeași lege sau la quantumul net al pensiei de serviciu rezultat atât din aplicarea dispozițiilor mai sus-menționate, cât și din aplicarea art. 11 alin. 3 din Legea 80/1995”.

Apărătorul apelantei și reprezentantul legal al intimatelor au arătat că sunt de acord cu prezenta reformulare.

În temeiul dispozițiilor art.394 CPC, instanța declară dezbaterile închise și reține cauza în deliberare și pronunțare pe sesizarea formulată.

CURTEA
- deliberând -

Asupra sesizării ICCJ de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată sub nr. (...) la data de (...), contestatorul (...) a solicitat în contradictoriu cu intimatul (...), anularea Hotărârii nr. 41910/2019 și anularea Deciziei nr. 169188/1/12.04.2019.

În motivarea contestației, s-a arătat că a solicitat recalcularea pensiei de serviciu cu luarea în calcul a Ordinului M(S) 89/03.09.2015 prin care i s-a conferit semnul onorific „În Serviciul Patriei”, fapt ce impunea a se lua în calcul sporul de 15 %. Contestatorul a arătat că acest spor nu a fost acordat în mod corect, în sensul că el trebuia adăugat după calcularea pensiei la nivel plafonat, deoarece acest spor nu face parte din soldele lunare brute, solde avute în vedere la calculul pensiei. În mod greșit, sporul a fost adăugat la pensie înainte de a se aplica plafonarea, practic, încălcându-se dispozițiile art. 30 Leg. nr. 223/2015. Acest spor se datorează în condițiile în care este aplicat celor care au trecut în rezervă înainte de OUG nr. 59/2017. În subsidiar, s-a arătat că se impune acordarea sporului de 10 % corespunzător semnului onorific „În Serviciul Patriei”, care a fost acordat conform atestatului nr. 89/2015 și care era dobândit la momentul apariției OUG nr. 59/2017.

Intimata a solicitat respingerea contestației, deoarece sporul la care face referire contestatorul se aplică la cuantumul brut al pensiei și nu la cel net. Din coroborarea dispozițiilor art. 29, art. 108 și art. 30 din Leg. nr. 223/2015 rezultă că plafonarea la 85% se aplică la pensia calculată, actualizată în condițiile legii. Art. 60 din lege, în forma în vigoare la data stabilirii pensiei pentru contestator, stipulau că pensia netă nu poate fi mai mare decât media soldelor nete corespunzătoare soldelor brute. Cât privește cererea formulată în subsidiar, intimata a arătat că legea aplicabilă este cea de la data deschiderii dreptului de pensie, ori, în aceste condiții, este nerelevantă data atestatului prin care a fost recunoscut sporul.

Prin sentința civilă nr. (...)/(...) Tribunalul Bacău a dispus respingerea acțiunii având ca obiect „contestație decizie de pensionare”, ca nefondată.

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut, în esență, că este cert că plafonarea de 85 % se aplică la toată baza de calcul, inclusiv la cea calculată și rezultată după aplicarea sporului de 20%, art. 60 raportându-se atât la pensia *stabilită* cât și la variantele pensiilor *recalculate și actualizate*.

Potrivit Legii nr. 80/1995, art. 11 alin. 3: “(3) Pensionarii militari decorați cu ordinul „Meritul Militar” clasele a III-a, a II-a și I beneficiază de un spor de 10%, 15% și, respectiv, 20% al *cuantumului pensiei*.”

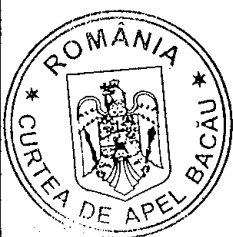
S-a mai arătat de către Tribunal faptul că Legea nr. 80/1995 este anterioară Legii nr. 223/2015, lege care a dat o nouă reglementare sistemul pensiilor militare de stat. Ca urmare, din analiza sistematică și teleologică a acestor dispoziții, rezultă că aplicarea art. 30 și 60 din Legea nr. 223/2015 este fără excepții iar plafonarea vizează întreg cuantumul pensiei astfel cum a fost calculat prin toate elementele sale.

Cât privește solicitarea formulată în subsidiar, tribunalul a reținut că nici această solicitare nu poate fi primită deoarece sunt aplicabile pensiei, astfel cum s-a arătat mai sus, legea de la data deschiderii dreptului de pensie și condițiile existente la acest moment, fiind irelevantă data emiterii atestatului. Plafonarea a fost introdusă prin OUG nr. 57/2015, plafonarea este aplicabilă la data deschiderii dreptului de pensie și nu se pot combina în stabilirea cuantumului pensiei dispoziții din mai multe forme ale legii în funcție de data acordării unui spor, anterior deschiderii dreptului de pensie.

În consecință, în temeiul art. 30 și 60 din Legea nr. 223/2015, tribunalul a respins contestația, ca nefondată.

Împotriva sentinței a formulat apel (...) care a invocat, în esență, că sporul de 15% prevăzut de art. 11 din Legea nr. 80/1995 trebuie aplicat după plafonare, textul vorbind despre cuantumul pensiei, iar nu de baza de calcul, motiv pentru care plafonarea nu poate fi extinsă la alte sporuri reglementate și calculate conform altor dispoziții legale.

S-a mai invocat și că acest spor onorific nu face parte din pensie întrucât are un alt caracter juridic decât pensia.

Prin întâmpinare, (...) reprezentant legal al (...) din cadrul (...) și (...) a (...) a solicitat respingerea apelului.

Prin răspunsul la întâmpinare, apelantul a solicitat sesizarea ÎCCJ cu problema de drept dedusă judecării, intimatul opunându-se sesizării.

Asupra admisibilității sesizării, se reține că potrivit practicii completurilor pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie civilă, condițiile de admisibilitate ce se cer a fi întrunite sunt următoarele:

1. existența unei cauze în curs de judecată, în ultimă instanță;
2. cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

3. o chestiune de drept cu caracter de noutate și asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare;

4. ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

Cu privire la primele două condiții, Curtea constată că sunt îndeplinite întrucât dosarul se află pe rolul Curții de Apel Bacău ca instanță competentă să judece cauza în ultimă instanță, conform art. 103 din legea 223/2015 coroborat cu art. 483 alin. 3 din C.Pr.Civ.

Și cu privire la cea de-a patra condiție Curtea apreciază că nu există o cauză de inadmisibilitate a sesizării, de vreme ce de lămurirea acestei chestiuni de drept depinde soluția în prezenta cauză.

În ce privește caracterul de noutate, Curtea apreciază că această condiție este îndeplinită, instanța supremă nefiind investită până la această dată cu un recurs în interesul legii sau în baza art. 520 C.Pr.Civ.

Asupra necesității sesizării, instanța apreciază că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea chestiunii de drept de mai sus, este necesară, pentru dezlegarea problemei de drept și preîntâmpinarea unei practici neunitare, în condițiile în care spețele nu sunt unele izolate. Astfel, destinatarii normei sunt pensionari foști militari, polițiști și funcționari publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, beneficiari ai art. 11 alin. 3 din Legea nr. 80/1995, care prin numărul lor considerabil și prin raportare la soluțiile deja adoptate de Casele de Pensii Sectoriale, vor sesiza instanțele cu numeroase dosare.

Cu privire la fondul problemei, părțile au puncte de vedere evident contrare, așa cum rezultă din cererea de apel și respectiv, din întâmpinare.

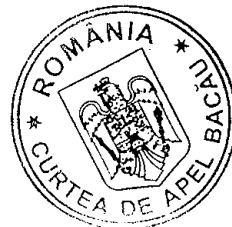
Opinia instanței de apel este în sensul că, față de dispozițiile art. 30 și art. 60 din Legea 223/2015, oricare ar fi sporurile care se adaugă, ele fac parte din pensia militară stabilită/recalculată/actualizată și că pensia netă rezultată prin scăderea impozitului din pensia brută (cuprinzând și sporul aferent Ordinului Meritul Militar) nu poate depăși soldele brute cuprinse în baza de calcul.

Interpretarea cum că aplicarea sporului corespunzător Ordinului Meritul Militar s-ar face la cuantumul pensiei, după aplicarea plafonărilor prevăzute de art. 30 și 60 din Legea 223/2015, este una peste lege, art. 11 alin. 3 din Legea 80/1995 nefăcând o asemenea distincție, fiind de principiu că orice spor/majorare se aplică anterior impozitării/aplicării contribuțiilor CAS, CASS și nu ulterior (a se vedea cazul salariaților, al pensionarilor care beneficiază de creșterea punctajelor anuale conform art. 168 și 169 din legea 263/2010).

Este opțiunea legiuitorului de a stabili un prag/procent maxim al pensiei, instanța nefiind îndrituită să nesocotească această voință exprimată legislativ.

Argumentul că ar surveni o egalizare a pensiilor celor care dețin ordinul cu cei care nu-l dețin nu poate fi acceptat, fiind opțiunea legiuitorului, ca în raport de resursele bugetare să plafoneze pensiile militare.

De altfel, o atare „egalizare” se regăsește, conform dispozițiilor art. 30 din Legea 223/2015 (constatate de Curtea Constituțională, prin decizia nr. (...), ca fiind în acord cu

Constituția) și în privința celor care ar avea dreptul la 100% potrivit calculului („pierzând „practic 15% din pensia calculată fără plafonare) și cei care ar avea dreptul la 86% din baza de calcul (pierzând doar 1%).

Față de dispozițiile art.519 și 520 al.1 din Legea 134/2010 republicată, se va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție și se va dispune suspendarea judecării până la pronunțarea, în speță, de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
- D I S P U N E -

În temeiul art. 519 și 520 alin.1 din Legea 134/2010 republicată, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Art. 60 alin.1 din Legea 223/2015 cu modificările și completările ulterioare trebuie interpretat și aplicat în sensul că sintagma „pensia netă” din cuprinsul acestuia se referă la cuantumul net al pensiei de serviciu rezultat exclusiv din aplicarea art. 28, art. 29 alin. 1 lit. a) și b), art. 30, art. 108 din aceeași lege sau la cuantumul net al pensiei de serviciu rezultat atât din aplicarea dispozițiilor mai sus-menționate, cât și din aplicarea art. 11 alin. 3 din Legea 80/1995 cu modificările și completările ulterioare?

În temeiul art. 520 alin.2 din Legea 134/2010 republicată, suspendă judecata până la pronunțarea, în speță, de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică de la 30 Septembrie 2020.

Președinte,
(...)

Judecător,
(...)

Grefier,
(...)

